

FELLES KAMP

ukeavis mot eec og dyrtid

NR.8;

OSLO, DEN 11. DESEMBER 1971. PRIS 10 ØRE

FÅR VI 'GODT' FORHANDLINGSRESULTAT?

REGJERINGEN FORHANDLER UTEN FULLMAKT

Når regjeringen nå går inni den avgjørende forhandlingsfasen, kan en sak slås fast: Bratteli&Co har hverken folkets eller Stortingets fullmakt bak seg til å fortsette forhandlingene. Folkets fullmakt har regjeringen aldri hatt i denne saken, og Stortingets fullmakt var gitt med varige særordninger som et ufravikelig minstekrav. Dette kravet har regjeringen i realiteten frafalt, og grunnlaget for videre forhandlinger er derfor ikke lenger til stede.

FÅR VI IKKE "VARIGE SÆRORDNINGER"?

Det er flere grunner for at EEC ikke vil gi Norge "Varige særordninger", men den viktigste er de indre motsetningene i EEC. Bondedemonstrasjonene i Brussel i sommer forteller at det er millioner av bønder innenfor EEC som trenger og vil ha sammeslags særordninger som Norge krever. Franske fiskere, som allerede har hatt svære demonstrasjoner mot fri landingsrett for fangst fra andre EEC-lands båter, vil sette mye inn på å få de samme rettigheter i franske farvann som norske

fiskere vil ha her. EEC-byrokratene vet derfor at "varige særordninger" for Norge kan føre til svære politiske bevegelser i andre EEC-land.

ETTER KRISEN 'GODT' FORHANDLINGSRESULTAT LIKEVEL?

Arbeiderkomiteen har som så mange andre, fastholdt at forhandlingskrisen i Brussel er planlagt, og vi gjør det fremdeles. Til og med et brudd nå kan være en del av en slik plan, og ingen EEC-motstander må la seg lure til å tro at kampen mot EEC dermed er vunnet. Men vel så sannsynlig er et raskt gjennombrudd for forhandlingene nå.

Regjeringens taktikk er i alle fall klar: Situasjonen skal lages så svart at selv uvesentlige innrømmelser fra Bryssel kan slås opp som et "godt" forhandlingsresultat. Et fargerikt skuespill i Brussel, skal dessuten bidra til å dra mest mulig av folks interesse bort fra EECs folkefiendtlige karakter og over på et "godt" forhandlingsresultat.

eec-forberedelsene fortsetter:

DYRTIDSSJOKK FØR JULEHANDELEN

Etter at prisstoppen ble opphevet har Prisdirektoratet fått melding fra bedrifter som vil sett opp prisene på sine produkter med opp til 7%.

En veentlig del av disse varene er nærings- og nytelsesmidler.

Brødet har allerede gått opp med 10 øre, og prisøkningen gjelder også matvarer som ikke er prisregulerte etter jordbruksavtalen

PRISENE STEG 5,2% (6,1 poeng) UNDER "PRISSTOPPEN"

forts. side 2.

NEDERLAG FOR KLEPPE

ARBEIDERBLADET

Klart flertall mot EEC i Oslo Arbeidersamfunn

Med 139 stemmer vedtok Oslo Arbeidersamfunn på et medlemsmøte tirsdag en uttalelse der man går imot fullt norsk medlemskap i EEC. Forslaget til uttalelsen ble begrunnet av Rune Gerhardsen. 64 stemmer ble avgitt for et forslag som konkluderte med at forhandlingene om medlemskap bør fortsette. Dette forslaget ble begrunnet av Sverre Frøgnér. I forslaget som ble vedtatt heter det blant annet:

Oslo Arbeidersamfunn har tidligere krevd at Norges forhandlinger med EEC må legges om med sikte på andre ordninger enn fullt medlemskap. Dette kravet bygger på en klar politisk vurdering av EEC-samarbeidet. Arbeidersamfunnet vil igjen presisere at det er de politiske og prinsipielle sidene ved EEC-samarbeidet som må ha betydning for arbeiderbevegelsens holdning i denne saken. I denne sammenheng spiller et eventuelt forhandlingsresultat om jordbruks- og fiskeordninger mindre rolle. EEC-samarbeidets politiske karakter er slått fast i Roma-traktaten

og i planene om en økonomisk og politisk union. Disse planene har Regjeringen og massemediene villet bagatellisere. Ekspertuttalelser, bl. a. fra et regjeringsoppnevnt utvalg, har imidlertid slått fast at disse planene er sentrale for EEC-samarbeidet, og at de vil få vesentlig betydning for det økonomiske og politiske liv i Norge. Oslo Arbeidersamfunn ønsker ikke at Norge skal integreres i en økonomisk og politisk union som har til formål å sikre kapitalkraftene i Vest-Europa friest mulig spillerom.

Oslo Arbeidersamfunn vil også uttrykke bekymring for utviklin-

gen innenfor partiet. Det finnes ikke grunnlag, verken i vedtak fra partiets organer eller i stemningen blant vanlige partimedlemmer og velgere, for en ensidige og prestisjepregede pro-EEC-linje. Regjeringen, Arbeiderbladet og store deler av den øvrige partipressen kjører. En slik ensidighet vil kunne skape grunnlaget for en politisk og organisasjonsmessig splittelse i partiet. Oslo Arbeidersamfunn vil derfor be partiets ledelse ta hensyn til partiets enhet og orientere seg politisk i retning av det som er rådende EEC-oppfatninger på grunnplanet i norsk arbeiderbevegelse.

Vedtaket i Oslo Arbeidersamfunn er et nytt bevis på den massive motstanden mot EEC i arbeiderklassen. Selv ledende EEC-forkjempere fra DNA-ledelsen, med Kleppe i spissen, klarte ikke å få folk med seg, selv om de mest tvilsomme argumenter ble tatt i bruk. Kleppe nådde lavmål med uttalelser som: "EEC syndebukk for ting man ikke liker." (Overskrift i Arbeiderbladet) Arbeiderbladets behandling

av møtet forteller også sitt. Kleppes nedstemte for EEC-innlegg fikk fem spalter på førstesiden, uten et ord om vedtaket. Det kom på sistesiden i et referat der innlegg fra EEC-forkjempene Ribbu og Frydenlund var blant det som fikk mest spalteplass. Enda en gang avslører DNA-ledelsen det reelle innholdet i sin "vente og se"-politikk.

DYRTIDSSJOKK... (fra side 1)

I løpet av det året prisstøppen har vart, steg prisene med hele 5,2 % mer enn den årlige gjennomsnittsøkning fra 1963-70 som var 4,9%.

Da det ble bebudet at prisstoppen skulle oppheves kunne Gjærevoll berolige med at det "ikke vil bli noe prissjokk". Han "regnet med at prisindeksen for desember ville bli ca. 4,5% høyere enn i desember i fjor". Et svært optimistisk anslag når prisene på det tidspunkt allerede hadde steget med 5,2%!

Hvorfor får vi en prisøkning som er langt større enn det som har vært vanlig før om årene?

Vi må se dette i sammenheng med storkapitalens forberedelser for å kunne møte den økte konkurransen innen EEC. Dette har kommet til uttrykk gjennom den enorme øking i sammenslutninger og konkurser det siste året.

Disse EEC-forberedelsene koster, og prisen skal vanlige folk betale gjennom økte priser og avgifter.

Storkapitalens EEC-forberedelser gir en forsmak på EEC-medlemskap. En rorsmak som ikke gir mersmak.

Motstanden i fagbevegelsen øker

UTTALELSE

På medlemsmøte i Norsk Tjenestemannslags Forening 33, avdeling I, Distriktenes utbyggingsfond, fredag 5. november 1971, ble følgende uttalelse vedtatt med overveldende flertall:

"Vi er på prinsipielt grunnlag mot at vårt land skal slutt seg til Fellesmarkedet, -fordi EEC i sine grunndrag utgjør en trussel mot livsinteressene til vanlige folk -fordi EEC med sin frie etableringsrett, sin frie kapitalbevegelse og sitt frie arbeidsmarked er et redskap for kapitalkraftene som det er vår oppgave å bekjempe, -fordi EEC vil sentralisere makt i steden for vårt krav om desentralisering av makt.

Ut over våre landegrensener er det den internasjonale arbeiderrørsle vi skal solidariser oss med og styrke. Det gjør vi ikke ved å bli med i kapitalistiske markedsdannelser."

Interviu med EEC - motstander :

Kampen mot EEC skjerpes stadig, og det er riktig at alt motstandsarbeid intensiveres, Vi spør Arnulf som har erfaring fra salg av Felles Kamp og annet EEC arbeid om han har noen nyttige tips til folk som driver motstandsarbeid?

Etter min mening kan folket deles opp i to hovedkategorier. Det er de som enda ikke har tatt noe standpunkt, enten fordi de ikke er interessert eller fordi de ikke vet nok, og den andre kategorien de som er erklærte motstandere. Bevisste tilhengere av EEC er det så få av at de bør man i første omgang ikke bruke så mye tid på.

Overfor de som ennå ikke har bestemt seg er det viktig å belyse det de er usikre på uten å gi inntrykk av at du vet så mye mer. Diskuter med folk på deres eget grunnlag!

Når det gjelder de som allerede er motstandere, er det viktig å aktivisere dem, å få dem til å forstå viktigheten av praktisk

motstandsarbeid. Aksjonsdagen 11/12 er en utmerket dag å starte på.

Enkelte liker ikke å ringe på dørene til folk når de skal selge materiell. Har du noen problemer med det?

I begynnelsen var det litt vanskelig, men det viser seg at folk stort sett er hyggelige. Det gjelder bare å finne et tidspunkt hvor man forstyrrer minst mulig.

Det kan ofte være en fordel å gå to sammen til å begynne med.

Det går ganske lett å bygge ut et skikkelig salgsnett for Felles Kamp. Hvis man kommer i kontakt med pålitelige motstandere, får de 10 eksemplarer slik at de igjen kan selge det videre på jobben, blandt venner osv. På denne måten øker man salget og bruker ikke så lang tid på distribusjonen. Nå tar det meg kun en time å selge 100, mens jeg tidligere kunne bruke både 2 og 3 timer.

Da skal du vel begynne å selge 200 hver uke?

Sjølvsagt!

Arbeidsfolk i EEC

De sosialdemokratiske fagbevegelser ønsker faglig samling i Vest-Europa innen 1973. I Norge blir det framhevet fra LO at dette er nødvendig for å kunne kontrollere de store multinasjonale konsern. Vi er enig i at det er viktig å få en sterk fagbevegelse i Vest-Europa, både fordi fagbevegelsen i de fleste andre land står svak sammenliknet med den norske og fordi de store konsern utgjør en mektig maktkonsentrasjon.

Spørsmålet er imidlertid om ikke fagbevegelsen i hovedsak bare vil bli nødt til å godta ei utvikling som andre krefter legger til rette. Ted Hanisch har i en rekke artikler i Dagbladet vist hvordan byråkratiet i Brussel stadig blir mer omfattende. "Byråkrati, kapital og fagbevegelse", kaller han EEC's store koalisjon. Utviklinga går i den retning at stadig færre tar avgjørelser som kanskje berører millioner.

Og vilken utvikling; stigende arbeidsledighet, fraflytting fra utkantstrøk, utbytting av kvinnelig arbeidskraft, utstrakt bruk av fremmedarbeidere for å presse ned lønning-

ene, for å nevne noen av de negative tendensene i Fellesmarkedet.

Når det gjelder spørsmålet om faglig samling, så skulle dette naturlig omfatte hele arbeiderklassen. Men det har vist seg vanskelig å få organisert fremmedarbeiderne. Dette skyldes at store grupper til enhver tid er på vandring etter arbeid, og møter nye språk, mennesker o.l. Det første mål for dem er naturlig nok å få seg arbeid. For de som er fastboende og kanskje organisert er kampen mot forverring av levevilkåra den viktigste.

Arbeidsgiverne benytter seg av dette for å hindre en effektiv interessekamp. Ved å true fremmedarbeiderne med oppsigelse, svartelisting o.l., får arbeidsgiverne dem til i siste instans å opptre som streikebrytere.

Dette gir dystre utsikter for arbeidsfolks kamp for livsinteressene i et utvidet EEC. Noe som er mer betenkelig er at framtrédende fagforeningsfolk både her i Norge og innenfor Fellesmarkedet har uttalt seg positivt om det som de kaller "systemet med mobil arbeidskraft".

Reis kravet om uravstemming i fagbevegen - **ARRANGER PRØVEAVSTEMMINGER**

LO-ledelsen har besluttet å innkalle til ekstraordinær kongress.

Det som er vesentlig er imidlertid at delegatene som vil bli innkalt til den ekstraordinære kongressen ble valgt i 1969, altså på et tidspunkt da EEC ikke var så aktuelt som nå. Delegatene ble følgelig ikke valgt på hva de mener om EEC og kan derfor ikke representere medlemmenes syn i dette spørsmålet.

Vi kan gå ut fra at de fleste er enige i at EEC-spørsmålet er svært viktig. Etersom det er fullt mulig å foreta en uravstemning blant LO-medlemmene om EEC, skulle det være innlysende at dette er den mest demokratiske framgangsmåten for å få klarlagt medlemmenes

syn. Men som vi vet, skyr EEC-tilhengerne - deriblant LO-ledelsen - ingen midler for å få Norge inn i Fellesmarkedet. Men samtidig vet vi at det er kraftig EEC-motstand i fagbevegelsen. Det er derfor viktig å legge et sterkt politisk press på LO-ledelsen, slik at de blir tvunget til å gå med på uravstemning. Dette kan skje ved at flest mulig fagforeninger gjør vedtak med krav om uravstemning. Videre vil prøveavstemninger, med ja eller nei til EEC som grunnlag, utgjøre et kraftig press. Prøveavstemninga på Nyland Vest vakte betydelig oppsikt, og vi tenker at resultatet ga mange pamper kalde føtter.

ARBEIDERKOMITEENS PRESSEKONFERANSE!

BRATTELI & CO AVSLØRT IGJEN!

POLITIRAZZIA I BERGEN

SKAL EEC-MOTSTANDEN TIES I HJEL?

Arbeiderkomiteen arrangerte onsdag 8.12. en pressekonferanse der samtlige Oslo-aviser, NRK og NTB var invitert til å delta. Invitasjonen som Arbeiderkomiteen på forhånd hadde sendt ut, inneholdt opplysninger om at vi ville offentliggjøre deler av hemmelig holdte regjeringsdokumenter om EEC, og ta opp politiovergrep mot EEC-aktivister.

Altså, saker som burde ha stor nyhetsverdi. Ikke en journalist fra dagspressen møtte opp! Og vi kan spørre oss sjøl hvorfor: Både Dagbladet, Aftenposten og Arbeiderbladet har kjørt ut en usakelig hets mot Arbeiderkomiteen. Denne hetsen har rammet hele den progressive EEC-motstandskampen. Sett på bakgrunn av dette, bør vi kanskje ikke undre oss over at de ikke stilte med noen representanter. Pressen er simpelthen interessert i å tie i hjel EEC-motstanden!

Denne holdninga tjener ikke folkets interesser, og svekker vår kamp.

REGJERINGEN SITTE PÅ EEC-INFORMASJON!

I følge et regjeringsoppnevnt embedsmannsutvalg, har Norge ingen mulighet til å hindre at storkonsern investerer i og kjøper opp norsk industri dersom vi kommer med i EEC! Utvalgets dokumenter, datert 22. april 1970, sier videre at aksjeerverving i norske fårmaer vil være svært fordelaktig for storkonsern sjøl om ikke konsesjonslovgivningen oppheves. Det vil i virkligheten si at det er like lett for utenlandske banker mm. å kjøpe seg inn her i landet som det er for DNC og

overta Sandefjord Sparebank! Disse konklusjonene som er stikk i strid med den EEC-linja regjeringen kjører, viser klart at regjeringens "informasjon" om EEC har tatt et klart standpunkt til pro-EEC medlemskap, - og stiller unektelig propagandaen om sikre arbeidsplasser og bedre levevilkår i EEC i et underlig lys! Vi kommer nærmere inn på denne saken i neste avis.

POLITIRAZZIA!

Politiet har slått til mot EEC-aktivister i Bergen! Under påskudd om at ei bombe var plassert under Arbeiderkomiteens kontor, foretok politiet en timelang undersøkelse i kontoret uten at de hadde med seg noen redskaper for behandling av bomber, - og uten at de hadde varslet Arbeiderkomiteen!

Arbeiderkomiteen deler kontore med Studentersamfunnet, og det hadde neppe vært noen vanskelighet med å få tak i formannen i Studentersamfunnet, som også er EEC-aktivist, før man tok seg inn på kontoret.

Denne handlingen viser at det ikke skyes noen midler, - og at folks demokratiske rettigheter skyves til side når det gjelder å kartlegge EEC-motstandere og andre progressive grupperes virksomhet!

"FELLES KAMP" kommer ut hver fredag og kan hentes på Arbeiderkomiteens kontor i Uranienborgvn. 11 etter klokka 1900